

for Statskassen for de forskellige Afgifter, hvad enten han optræder i egen Interesse eller som befuldmægtiget for den egentlig interesserede, idet naturligvis i dette Tilfælde den interesserede selv tillige hæfter. Samtidig foreslaas det, at Statens Afgiftskrav i alle Tilfælde skal være forældet, naar Kravet ikke er rejst 2 Aar efter Afgiftspligtens Indtræden, medens den almindelige Forældelsesfrist for den Slags Krav ellers er 5 Aar.

Hermed tror jeg at have gjort Rede for de væsentligste Forandringer, der skulde indtræde paa dette Omraade, og jeg kan altsaa tilføje, at Landstinget med den før omtalte Ændring har vedtaget Regeringsforslaget uden Udvalgsbehandling, hvorfor jeg tør anmode om, at Lovforslaget ogsaa i dette høje Ting maa blive Genstand for en hurtig og velvillig Behandling.

Fisker: Det foreliggende Lovforslag er, som vi hørte af den højtærede Minister, delvis nødvendiggjort af Lovforslaget om Tinglysning, som dette Ting for et Øjeblik siden vedtog ved anden Behandling, og som formentlig om ganske faa Dage kan forlade Tinget som endeligt vedtaget. Det gælder for det første de foreslaaede sproglige Ændringer og de Ændringer, der er foranledigede af Overgangen fra Protokolsystemet paa Kontorerne til Løsbladsystemet, og det gælder ogsaa den foreslaaede Ændring i § 1, hvorefter Tinglysningsafgiften kræves indbetalt med det fulde Beløb allerede ved Indlevering af Købekontrakt, medens Afgiften hidtil har været indbetalt saaledes, at Halvdelen indbetaltes ved Tinglæsning af Købekontrakten og Resten ved Handelens endelige Berigtigelse ved Indlevering af Skødet. Den Ordning har man ikke kunnet opretholde, fordi den nye Lov om Tinglysning har ophævet den Sondring mellem Købekontrakt og Skøde, der hidtil har været gældende.

Samtidig med disse Ændringer har man fundet Anledning til at søge andre ønskelige Ændringer gennemført, som i det væsentlige simplificerer og forenkler hele denne Lovgivning og derved gør den til et naturligt Sidestykke til den Lov om Tinglysning, som vi lige har vedtaget ved anden Behandling. Bestemmelserne i Forslagets Paragraffer 8, 9 og 12, som tilsigter at gøre Beregningen af en Række mindre Gebyrer lettere og simplere, kan vi for vort Vedkommende fuldt ud tiltræde, og vi kan ligeledes tiltræde og anser det for heldigt, at den dobbelte Afgiftsberegning, der bruges nu, naar

Stat og Kommune og offentlige Korporationer faar overdraget fast Ejendom, ophæves, saaledes at der fremtidig kun betales det sædvanlige Gebyr ogsaa her; og endelig den sidste Ændring, som Ministeren omtalte, gaaende ud paa, at den, der indleverer Dokumenterne til Tinglysning, ogsaa maa hæfte for Afgiften, synes vi er naturlig og ønskelig at faa indføjet i Lovgivningen, selv om man erkender fra alle Sider, at det er Praksis ogsaa i Øjeblikket at benytte denne Fremgangsmaade.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale Lovforslaget, der jo ikke vil medføre nye Indtægter for Statskassen, og som er vedtaget enstemmigt i det andet høje Ting, til Vedtagelse uforandret her i Folketinget.

Rytter: Som udviklet af den højtærede Justitsminister og af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti tilsigter dette Forslag ikke at forøge Statens Indtægter af Tinglysning. De Ændringer, der foreslaas i den nugældende Lov om Afgift ved Tinglæsning, er Ændringer, som til Dels er nødvendiggjort af det Forslag til Lov om Tinglysning, som just har været til anden Behandling. Foruden de Ændringer, som ligefrem er blevet nødvendiggjort derved, er der ogsaa andre Ændringer, der gaar ud paa en Forenkling af Loven, navnlig derved, at Gebyrerne bliver mere praktiske, lettere at have med at gøre. Blandt de Forenklingsregler, der her er indført, hilser jeg med Glæde den Regel, at den, der rekvirerer en Tinglysning, ogsaa kommer til at hæfte for den. Det vil selvfølgelig i de fleste Tilfælde være Sagføreren, og det vil være lettest for alle Parter, at han overfor Kontoret indstaar for Beløbet, ligesom han i Forvejen vil kunne sikre sig overfor sin Mandant ved at forlange Gebyret deponeret. Som det fremgaar af Udvalgsbetænkningen til Lovforslaget om Tinglysning, har Sagførerraadet henstillet, at man fik optaget en Regel om, at det var en Selvfølge, at Transport til Haandpant af Pantebreve kunde tinglyses; det fremgik ikke klart af §§ 1 og 2, hvorvidt det kunde ske. Sagførerraadet udtaler, at dette kunde ske ved en Tilføjelse til Gebyrloven. Dette ses ikke at være sket i Landstinget, men saa vidt jeg kan se, og efter hvad jeg er gjort opmærksom paa, er det heller ikke nødvendigt, at det sker, idet allerede den nugældende Lov indeholder tilstrækkelige Forudsætninger for, at Transport til Haandpant af Pantebreve vil kunne tinglyses. Derfor kan vi fra vor Side tiltræde dette Lovforslag i sin Almindelighed.